

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben:	Vidéken:	1 K	—
1 hónap	1 hónap	3	—
1 évre	1 évre	6	—
1 évre	1 évre	12	—

Főszerkesztő és lapkiadó: **Baranyay Lajos.**
Felelős szerkesztő: **Major Mihály.**

Megjelenik: minden hétköznap este 6 órakor.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Ide küldendő a szerkesztőséget és a kiadóhivatalt érdeklő minden közlemény és előfizetési díj.
Tervez szármok kapuárók: a postanyitványokéban.

R á ü l l

a városra a csend, nem történik semmi, de semmi olyan, ami alkalmas volna az idegeket kihozni rendes rezgésükből. De az egész ország élete is olyan csendben lüktet még szíve tájkán is Budapesten, hogy szinte rosszul esik ez az állapot. Megszoktuk már, hogy valahol baj van, még pedig olyasmi, mely miatt jajgatni szokás. Most azonban, nem tudom, de úgy látszik, mintha minden ember ajkán hordaná már azokat az utolsó szavakat, hogy: nem bánom, csináljatok velem, amit akartok, csak éltem hagyjátok! Legalább a pusztá nyomorult életet hagyjátok meg!

Igen, most úgy látszik, már nem kiabál a világ, most már csak nyög, nyög rettentően, mert eljutott a végsőig, a teljes enerváltságig.

Nem gonosz már manapság az emberiség, nem. Ahoz is élérető kelt. Még a gonoszsággért sem tud már lelkesedni, hát még a jóért?

Hopp! Nem szabad így írnom. Maholnap elkezdődik az Eucharisztikus világkongresszus és ez milliók tódulnak fel Bécsbe épen lelkesedni... te-

hát mégis van élet?! Van élet! Ime mégis van!! — Nincs. — Nincsen, mondom s ismétlem, mert ha volna, nem kellene kongresszusokat tartani, nem kellene napokonta át reklámot csinálni, olyat, hogy párját ritkítja még a reklámvilágban is, nem kellene Bécsbe menni lelkesedni tanulni. Nem bizony!

De jól van ez így. Most az egyszer jó helyre megy az emberiség lelkesedni, életkedvet szívní, lelkét felvillanyozni, mert hiszen, ha az Eucharisztia nem volna képes életet adni ennek a rothadt világnak, akkor már ügyis vége volna mindennek.

Diabolo.

A „lefokozott” ünnepek.

Írta: Jámbor László S. J. misszionárius.

Fölháborít az a hang, a mellyel a római pápa legújabb rendeletét az ünnepekre vonatkozólag az újságokban és társaságokban szövegesítik.

Katolikus ember, ki egyházát szereti, ily hangon nem szólhat.

Arról minden ember előre meg lehet győződve, hogy senkinek a világon nem fekszik annyira a szívére a katolikusok lelke üdve, sorsa, mint ép a pápának. A pápa tudja, hogy ő az Istentől rendelt pástör, ki számot tartozik adni nyájának minden egyes tagjáról. Ő tehát olyat nem tehet, a mi a hívek lelki kárára volna.

Azt is tudhatja minden józan gondolkodású ember, hogy nem egy napnak a munkája volt a rendelet. Bibornokok, püspökök és hittudósok hosszú időn át vitattak, tárgyaltak, meghányták-vetették e kérdést. A körlevél tehát érett megfontoltságra a gyümölcse. A pápa, mint az egész világon elterjedt egyház kormányzója, magasabb szempontból nézi a világ folyását. belát az idők mélyébe, látja a szociális alakulásokat, az ipar és kereskedelem fejlődését, a megélhetés nehézségeit, a drágaság növekedését és azért ólánoki szemekkel korának kérélehetetlen erővel követelő szükségleteit

mintegy megelőzve, jönnek látta az ünnepek módosítását. A pápa nem egy falunak, városnak, országnak szűk kereteire tekint, hanem az egész világ állapota, haladása lebeg szeméi előtt.

Azt is tudhatja minden katolikus ember, hogy régen a katolikus egyházban az ünnepek csak csirájukban voltak meg, de az idővel, az áhitat, a vallásosság fejlődésével ezek mind jobban kibontakoztak. Ezelőtt kétszáz és egynéhány évvel a szeplőtelen Szűz úrnepét nem ültük ünnep gyanánt, ma december nyolcadika az egész világon ünnep. Így keletkeznek és mulhatnak az ünnepek, az egyház megmarad, ruhája, külső díszé változik.

Mit akar a pápa az ünnepekre vonatkozó rendeletével? Enyhíteni akarja az ünnepekről szóló parancs szigorúságát, Mennyiben? Annyiban, hogy a már ismert hét napon (karácsony, husvét, pünkösöd másodnapján, gyertyaszentelő, gyümölcstöl, kisaszony és

A sárga barack.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

A leányok nevetősen kiáltanak és most már igazán kapkodnak mintha a ház égne fölöttük. Karjukra öltik kosarukat és a bucsuzodásban némi fájdalomtól fátyolos lesz a kedvük. Ekkor annak a kis embernek mint a villám eszébe jut valami az az elfelejtett sárga barackfa, a melyet a napokban látott a gazdag kertjének sűrűjében. Nyolc-tíz szem gyönyörű barack kezdett rajta sárgálni, mint az érő narancs. Hogy elfeledte ezt a szép barackfát, bizonyára megérték már rajta a gyönyörű narancsok.

A gyerekeknek, a mint bucsuzás-képpen röpködnek feléje — azt mondja az apa kapkodó kívánsággal: „várjatok gyerekek, várjatok! hadd hozok még valamit a batyutokba utra!” Es kezdett szapornyós lépéssel szaladósan futni, a hogy kora és megviselt teste engedte. Még utközben is kiáltott: „várjatok keveset, mindjárt jövök”. A gyerekek tétován álltak.

Az apa szívére nagyon meleg, édes érzés futott végig, hogy az ő drága gyerekeinek finom utrautalót ad; azt a gyönyörű mindenséget, a melyet az ő szép fája egész évben képes csupán megnevelni, mint az anyák a gyermekeket egy egész életre szóló neveléssel. Es siettében még gondolta: oh, oh! hogy megfáledkeztem én arról az én szép fámról, mely úgy elbujt a gazdag szőlővenyigék között.

A barackfa csakugyan széles sátrós testével ott díszelgett, mint a kiöltözött menyecske suhogó szélesre vasalt szoknyában. A levelei suhogtak halk suhogással, a hogy a szellő játszott velük és a szőlő ember majdnem összecsapta a kezét gyönyörű bálulásában, mikor meglátta rajta a finom kiérett barackokat... Oh! minő nagyszerű lesz ez az ő kedves cselédjeinek utiköltésnek! oh! hogy tudott a kis elrejtett fáról így megfáledkezni!... Hallotta a lányok túrelmetlen szavát: „ne bántsa édes apánkl hagyja édes apánkl sietünk!” és ő visszakíáltott, hogy csak várjanak és lázas sietéssel szedte a gyönyörű barackokat. Kék kötényt

fölhajtotta és a nagy, egészséges barackoktól szinte kiduzzadt és húzódt a kötényt. Két-három szem fent volt a kissé hajlott testű fán, sehog sem érte el. Megint mint a villám, a lelkéhez csapódott: nem, nem, azt sem hagyom itt, ez is legyen a kedves cselédjeimé! Es sietős sietve fölkapaszkodott a hajló törzsű fa könyökére. A lányrák mintha bucsuzót kiáltottak volna; még hallani vélte és még ő is mintha kiáltott volna; vagy talán már a kiáltás torkán veszett, nem tudni. A magas ághoz kihajolt, a sok zöld ragyogó fény szemében vakítóvá vált és mintha megtántorodott volna: az ág is hajlott és egyensúlyát elvesztette. Leesett. Olyan igen alacsonyról. De milyen alacsonyról és minő szerencsétlenül! Nagy, nagy, éles fájdalmat érzett a szívére, az agyvelején, a lelke legfeneke végignyillalati Millió csillag villogott a szeme előtt, mint tüzös sziporkák, melyek a nyilaló kegyetlen fájdalomtól tüzfényben gyulladtak ki. A másik pillanatban vagy ugyanabban valahol a lábán, a bokáján éles szivethasító pattanás, azután valami tüzös melegség. Mind

ez a szívére és az agyvelején épp úgy történhetett, mint a bokája. táján. Es egyetlen rövid pillanat alatt, azután fájdalmas mámor fogta el, szeméi fátyolosak lettek mint a ki még álomra készül; érezte hogy közdni kell ellene, sőt nyögött erőszakos erővel: „gyerekeim! a barack...” azután lehanyatlott a ragyogó levelek és szőlőindók közé mély, nehéz, ájulól álommal.

Sovány lábzsárcsontja bokán felől elpattant a szerencsétlen esésben és az éles csont kitört a száraz bőrön és vastag vérsugárban vérezen furdított... A vidám induló gyermekek messziről bucsuztak az apától és mondták, hogy immár tovább nem várhatnak. Az apa pedig mély és semmit nem érző álommal feküdt; a szép sárga gyümölcs szerte hullott és a legszebb szemek mellesének ráncában, a szíve táján megakadtak, a hogy utolsó kinyáiban hanyat vágódott.

A komoly asszonynak, aki gyermekeinek távozásával bánatos volt, feltűnt szegénynek az ura késedelmezése. De ez a pillanatnyi feltűnés belevessett a fájdalomba. Ekkor már a szegény ember mozdulni

Sövegjártó János

hazai és rumburgi vászon-áruháza
barátok épülete,

AZÉLŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK

Mai lapunk 4 oldal.

00000967

Ürnapján) a szentmise súlyos bűn terhe alatt ne kötelezzenek. Ha valaki eddig súlyos ok nélkül elmulasztotta a szentmisét és dolgozott, halálos bünt követelt el. A pápa, mint Krisztusnak földi helytartója, ettől a szigorú kötelezettségtől akar bennünket fölmenteni és azért csak hálaival lehetünk iránta.

Már most azt kérdezem: eltörülte a pápa ezen rendelkezésével az ünnepeket? Halljuk az 1912. évi május harmadikáról kelt körlevelet, mely egész világosan mondja: „Ószentsége távolról sem akarja az ünnepeket elnyomni, ellenkezőleg kívánja, hogy az ünneppapok ugyanazon fényvel tartassanak meg, mint annakelőtte.” Tartsuk meg az ünnepeket, de nem annyira a halálos büntől való félelem miatt, mint inkább szeretetből Isten iránt. Az indító okot nemesítette. Többet is teszünk, nagyobb az érdemünk. A hercegprimás a lelkipásztoroknak meghagyta, hogy egyáltalában ne térjenek el a régi, bevett szokástól. Azért az ünnepeken ezután is csak úgy fognak harangozni, mint eddig harangoztak, csak úgy fognak prédikálni a lelkipásztorok, mint eddig prédikáltak, csak úgy fognak megtartani a nagy misét, mint eddig tartották, csak úgy fognak az Urnapot megülni, mint eddig ültük.

Mit céloz a pápa rendeletével? Meg akarja nyugtatni

az embereknek lelkiismeretét. Előbb a vallásos ember, különösen a nagyobb városokban, a gyár- és bányatelepeken folyton aggodalomban, kétségben élt. Mások tartottak ünnepeket, ő nem. Mit tegyen? Ha ünnepet tart, veszíti kenyérét, állását; ha nem tart bántja lelkiismerete. Most rávan bízva. Ha teheti, jöjjön, ha nem teszi, nem vétkezik.

Érdekes hogy legjobban azok zúgolódnak a pápa rendelkezése ellen, akik eddig sem tartották meg az ünnepeket, akik nem voltak láthatók a sz. misén és prédikáción s akik a mi ünnepnapjaink kontójára lümpoltak, dözöltek, züllöttek.

Érthető az is, hogy a kormárosok sincsenek megelégedve a pápai rendelettel. Egyik Déliúrolban oly hevesen tört ki a pápa ellen, hogy beszéde közben szörnyet halt. Zúgolódnak a pálinkásputikusok. Sajnálják, hogy gyilkos és egészségbontó italukkal nem tehetik hamarabb tönkre szegény áldozatukat és annak családját. Vasár- és ünnepnap megfosztották heti keresményétől és krajcár nélkül lökték az utcára.

Kik lármáznak az ünnepek némi lefokozása miatt? Ki merete volna hinni? A szociálisták: Oh, de eszi őket a buzgóság! Ünnepek után vágyódnak! Miért? Hogy imádkozhassanak? Hogy sz. misét hallgassanak? Hogy

meggyónhassanak? Nem ez bántja őket. Hiszen eddig így szóltak: „ő nem érünk rá imádkozni, imádságból nem él meg az ember; mit menjünk a templomba ott nem adnak semmit. Ilyen védőköl sem kérünk.

Utójára említem meg a lármázók között azokat, akiket legelőször kellett volna említenem: a zsidó ujságírókat. Ők védik a mi ünnepeinket! Ők, kik eddig bántó módon leszólták azokat. Emlékezzünk vissza a karácsonyi és husvéti ujságokra. Karácsonynak szent titkákat álomnak, regének, csalódásnak, képtelen és észellenes tanításnak nyilvánították. Midőn Krisztus föltámadásának ünnepét üli a katolikus világ, egyik ujságírkász azt a hajmeresztő ostobaságot vágta olvasói kökemény fejéhez, hogy Krisztus nem is létezett. Jóravaló katolikus nem fog egy sipot futni ezekkel és beállani a Szentatya ócsárlói közé. Ezeknek az ujságíróknak ne fájjon a mi fejünk. Semmi joguk ahhoz, hogy az egyház belügyeibe avatkozzanak. Vagy hát csak hadd töltsék kedvüket: a hold nyugodtan halad, bárminő erőszakos hangok kívánják is megállítani útjában.

Buzgó katolikusok, keresztény munkások, tartsuk meg ezentúl is az ünnepeket, ha azok bennünket nem is köteleznek halálos bűn terhe alatt. Örülni fog buzgóságunknak,

Isten és szűz Mária iránti szeretetünknek a pápa, de legfőképpen a jó Isten.

A pápa rendelkezésére meghajolnak népek és nemzetek, országok és uralkodók, meghajlunk mi is. Buzgón kérjük az egek Urát:

Tartsd meg Isten szent Atyánkat.
Krisztusnak helytartóját!

RAZZIÁT KÉRÜNK. — Inasbosszú.

Beérkezett hozzánk tegnap egy levél, melynek alapján sürgősen fel kell hívunk a readórság figyelmét egy rendkívül veszedelmes állapotról.

A hétfői Kossuth-utcai tűz kapcsán íródott a levél. Simon asztalosnál ugyanis nagymennyiségű forgács, tengeri fű és fűrészpör volt a pincében, de más asztalos mestereknél meg a padláson van felhalmozva rengeteg gyűlékony anyag. Tűzrendészeti és vagyombiztonsági szempontból sürgősen tartson a rendőrség az asztalos mesterek telepein razzliát, vagy helyesebben tűzrendészeti vizsgálatot, mert a jelenlegi állapot mellett még igen könnyen érheti nagy veszedelem egyik másik házat sőt annak szomszédat. Ugyanakkor mikor Simon asztalosnál pince tűz volt Nyári Gábor haltéri asztalosnál padlás tűz volt keletkezésében. Az egyik inas engedetlenkedett.

kezdet. Valami melegség csapott végig a testén és egyszerre éles nyiláló fájdalom felébresztette. Megmozdította nyomorult, vézna lábát és fogait csikorgatta a kegyetlen kintől, amely testét megrázta. A vére töcséjében fektűt a félig elszakadt lábfej és irtózatossá volt. Fájdalmát nagy gyengésség bágyasztotta; kiáltani akart és nem volt hangja, csak mély, fájdalmas, panaszos nyögése, mint a torkon szurt állatoknak.

Ekkor már az asszony valami kínos nehézszerű sejtellemmel ballagott feléle a kertbe az ember keresésére és úgy, mintha a levelek rezgésében lett volna a panasza, hallotta urának sóhajtását... Kifőrt, éles sikoltással borult a szegény lélek az urára és ahogy magához ölelte alélt derekát, a szép érett barackok szerteguráltak. Segítségért kiáltott, mint akinek háza kigyul és pillanatra lángot lát, azután simogatta és édesgette halovány gazdáját, aki immár reszketett, fázott fogvacogva a fájdalomtól.

Keserves, kálváriaszerű dolgok következtek ezután. Nagy, nagy elhagyatottság, nagy, nagy gyámoltalanság, aminő nagy gyámoltalanság csak falun, a jó tehetetlen falusi emberekkel történhetik. Véres ut jelezte a szegény ember házába hurcolását és piros, ragyogó vércseppek ragyogtak a fényes, tiszta szőlejeveken, mint elhullott véres sóhajások a vergődő szivből. A sok asszony lótot futott a fül-

ledt kis parasztszobában, melyet elöntött a nyers vérszag. — Egyik ronggyal tömte a sebet, a másik boncolta a rongyot és hűsítő levelekkel gyömösözte. Ezer tanács, ezer jóakarát... A piros, meleg vér lassan-lassan folydogált, mint a fáradt érzéseknek szárai a fájdalmas szíven.

A kevés szavú, komoly asszony holtra fáradt. Im már nem volt sem ereje, sem gondolata. Leült az ura fejénél az ágy szélére és simogatta a szegény ember homlokát. Mindketten fáradtak lettek. Az embert borogtatni kellett, ajludozott és mámorosan, bágyadtan és zavartan beszélt hozzá. Érezte hogy nehéz az ő agyveleje is sőt tüzes, mint a fűtött kemencék fala és tenyerével szorongatta a homlokát, hogy szét ne pattanjon az agyveleje.

Micsoda nyomasztó mámor volt ez a fájdalomban!

A vér lassan folydogált és az éles törött csont rémesen állt ki a bokából, mint a megölt állatoknak törött csontja. Az asszony felve nézett rá és hűsítő levelekkel takargatta.

A doktor hajtogatta a fejét és kocsiára készítette a szegény embert. Az asszony a deszka ülésen ült a kocsi mellett. Így temetnek szegény tehetetlen embereket. Csak most a koporsó hiányzott. A szegény ember nyitottan szalmán véres vánkoston, holtra válya fektűt. Az asszony az ülésről biztatgatta és zúgott a feje és lüktetett az agyveleje. Hallotta, hogy az em-

bere egy-egy zökkenőnél csikorgatta a nyiláló kintől a fogát.

A kórházban hamarosan levették a szegény ember lábát. Gyöngye lett, mint a gyerek és gyöngye volt a gondolatjában az a tudat, hogy ime, koldus lettem! Sőt: már a szegény asszony gondolatában is gyöngye lett a rémséges érzés, hogy az ura nyomorék lesz örökre. Sőt: nagyon nyugtatóvá lett az érzés és villámgyorsansággal képzelte, hogy a jó ura, hogyan bíceg majd a ház körül... de a vére nem folyik és az iszonyu éles csont nem szörnyűkodik a bokája fölött. Nem lesz fájdalma, nem lesz véres... Mind ebben volt nyugtató vigasztalás. De az asszonynak belé-belésvagott a gondolatába az az éles csont, az a sok-sok csomós vér és síkítani szeretett volna. Elkarta az orcáját és a torkán égett hogy segítségért kiált...

Azon éjjel a szegény zsöllér ember mind bágyadtabb lett. Fájdalma megszünt és küzködött a világos gondolatok után. A felségét föl-fölvillanó öntudatban látta, a hogy feléje borul és édes apjuknak mondja. Hallotta, hogy kérdi az asszony: „Nem fáj?” És ő int, hogy nem. Úgy erőlködött így maradni, mint a hogy erőszakosan ararunk az élethez kapaszkodni. De nem lehetett így maradni. Valami irtalmas kéz, majdnem irtalmatlanul nyult hozzá és elvezette szépséges szép kertbe, ahol minden él, virul és virágozik. A fák lombosak és a sok lombos fák között

szépséges szép sárga barackfa sátoroz. Oh, de szép minden! ez az ő szép kertje. Meg is mondja, de nem tudja kinek: az egész világnak... Mondja, mondja és dicséri a szép kertjét, a gyönyörű sárga barackfáját és a szép barackokat... Várjatok gyerekek!... Katica, Rozika!... Várjatok... vigyék utra valónak a barackokat... Gyöngye, bágyadt karjával hadonáz, siet és lutszik, hogy szedi a szép barackokat... rakosgatja a tiszta fehér szomorú kórházi ágylakorára. Mindig gyöngyében. Közbe-közbe fölnezi, nézi az asszonyt; ismeri is, nem is ismeri... Olyan túlönös... A szépséges kertjének szépsége és a barackfa úgy elfoglalja... Meg a gyerekek...

Éjjel körül, nehéz mámoros éjjel-félajon, mely a kórházakban ezerszerre nehéz és mámoros: éjjeltájon még mindig szedi a szegény zsöllér ember a finom sárga barackokat, talán azokat a nagy teljes szemeket, melyek a szive tájára gurultak ott a kertben a fa alatt... És mint ha utolsó szakasztott volna: ránéz az asszonyra. A keze után nyul, megszorítja: mélyen, ragyogó mámoros szemekkel néz rá... Mint ha bucsuznék tőle. Valaki hívja a szép kertből a barackfa alól az örök paradicsomkertbe... Miután már leszedte a szép, érett barackokat mélysejnes atyai szeretetével a gyermekeinek, utra való gyánánt.

Domonkos István.

A gazda nem volt otthon s az asztalos felesége hába tította a rakoncátlanokót. A különben becsületesnek, megbízhatónak ismert inas emiatt oly dühbe jött, hogy boszut líhegve felszaladt a padlásra s az ott felhalmozott nagymennyiségű gyulaforgácsot felgyújtotta. A tüzet a házbellek szerencsére még jókor észrevették és gyorsan eloltották. Azt a házat csak a véletlen mentette már meg a tűzvészből. Hogy több hasonló eset ne történhessék, azért kell a razzia.

Ott vagyunk

mindnyájan lélekben és együtt örvendzünk azokkal, kik szerencsés résztvevői a bécsi napoknak. Rendületlen hitet hisszük és valljuk, hogy Krisztus jelen van a kenyér színe alatt. Hitünk bizonyossága minden tudást fölülmúl. Maga az örök igazság biztosít, hogy nem tévedünk, mikor az Oltáriszentség előtt leborulunk s Krisztus jelenlétét az egész világ előtt megvalljuk. Ez volt az apostolok hite, ez adott lelket és erőt a katakombák vértanúinak, ez volt öröme s boldogsága minden idők hívő keresztényeinek, ez mindig vigasza és büszkesége az Isten egyházának.

A napok gonoszak. A hitelenség

fainak támadásai egyre ádázabbak lesznek. A bűn és léhaság hivalkodva jár, a közélet fertőzve van az erkölcsi romlás miazmával. Addig hirdették, hogy az ember állat, hogy végre is az élvezetek vályuja lett az eszmény és az érte való marakodás tölti ki az életet.

Ebben az új pogányságban a hívő lélek ugryis oda menekül, ahonnan az első századok keresztényei merítették erőt, bátorságot, tisztaságot s vértanuságig kiartó hűséget. Minél nagyobb a hitelenség, annál közelebb húzódunk a mi Urunkhoz, Istenünkhöz, ki itt nagyon köztünk a szentély ritokzatos csendjében. Minél nagyobb a romlottság s hevesebb a kísértés, annál gyakrabban járunk a tiszta lelkek isteni táplálékához. Az örökítampa fénye eligazító világosságunk a kételyek sötétjében. Krisztus jelenléte vizsgálásunk a szenvedések éjszakájában.

Legnagyobb kincsünk, mindennünk az Eucharisztia. Ezzel a hittel s az eddig vett jókért érzett hállával kísérjük Krisztust az ő végig fényes diadalutján, egyesítve ősz királyunkkal s a velünk ugyanazon boldogító hitet valló testvéreink millióival.

Az a 15.000 magyar, ki a bécsi körmeneten hódol a századok királyának, hozza el mindnyájunknak Krisztus áldását s fakadjon ebből béke és öröm a lét és nemlét közt vergődő szegény hazánkra.

vizsgáló állomás 42 % (!) vizet talált.

A hamisításért és a rossz tej forgalomba hozataláért a rendőrség összesen

400 korona

pénzbüntetésre ítélte.

Az elítélt fellebbezett.

Kis Istvánné Salétrom-utca 22. sz. alatti lakosnőtől szintén 6-án vettek tejmintát, melyről a vegyvizsgáló állomás megállapította, hogy nagymértékben vizezett. A vizezés és forgalombahozás kettős bűnéért

250 korona

pénzbüntetésre ítélte a rendőrség. Kisné az ítélet hallatára nagyot nézett és fellebbezett.

Vegyvizsgáló állomásunk nagyszerűen működik. Híre van már a minisztériumban is, még pedig nagyon jó híre. Tegnap Székesfehérvárról járt dr. Weiser István kir. fővegyész, hogy a helybeli vegyvizsgáló állomást tanulmányozza és annak mintájára szervezze meg az ország többi vidéki városaiban is a vegyvizsgáló állomásokat. Egy tejminta vételben is részt vett a fővegyész.

H I R E K.

N a p t á r.

Szeptember 13. Péntek.
R. Kath.: Amát pk.
Prot.: Amát.
Gör. B.-A.-5.
Zsidó. Ujév 2-ik napja.
Nap kel: 5 ó. 35. nyugszik 6 ó. 16.
Hold kel: 8 ó. 20. nyugszik 7 ó. 11.

— A bécsi eucharisztikus kongresszusról lélekemelő hírek érkeznek. Még Japánból és Braziliából is jöttek buzgó hívek. Európa tulsó szélén levő Spanyolországból 600-an érkeztek a kongresszusra. A vasárnapi körmenethez hasonló még nem látott a világ: 300.000 ember fog azon résztvenni.

A székesfehérvári egyházmegye 270 tagja utazott a kongresszusra. Köztük dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök, ki szerdán d. e. kclt utra, továbbá Szógyény Marich Julia alapítványi hölgy, Major Lajos pénzügyigazgató, dr. Szabady József ügyvéd és neje, több pap és egyszerű hívő.

— Államsegély. A kultuszminiszter a fülér. k. el. iskolánál II. tanítói állás szervezéséhez évi 900 K államsegélyt utalványozott.

— Népszövetség szeptemberi tüzei megérkeztek. A csoportvezetők mindannyian jelenjének meg átvételre és csoportvezetői értekezletre vasárnap d. e. 11 órák a népszövetségi irodában: Szent István tér 1.

— A patronázs védeceinek figyelmébe. Az országos kath. nővédő egyesület kezdeményezésére mozgalom indult meg, hogy a bécsi eucharisztikus kongresszus napján, azok, kik körülményeik miatt ott részt nem vehetnek, e napon itthon járuljanak az eucharisztikus Jézushoz. Tekintettel az idő rövidségére a székesfehérvári nagyobb (Manz ovodai) és kisebb (Deák Ferenc-utcai) patronázs védeceit ezuton kéri fel a patronázs vezetősége, hogy 15-én, vasárnap reggel 8 órák a Jézus Szíve templomban közösen járuljanak a szent áldozáshoz. A patronások a jelzett időben és helyen várják őket, gyónásukat előző napon vagy az nap a korai órákban bármelyik templomban végezhetik.

— A felsőbbtaniskola igazgatói állására hirdettet pályázatot a tanács f. hó 27-ig meghosszabbította mert a középiskolai tanárok értesítőjében még nem volt közölve a pályázati hirdetésény.

— Szöllővétel. A Komáromy Károly kaanonok hagyatékát képező szőlőt hagyatéki árverésen Komáromy Mátyas pénzügyigazgatósági tisztviselő vette meg 3350 koronáért.

— Triduum a Jézus Szíve templomban. Szeptember 15-én lesz a Jézus Szíve templom felszentelésének évfordulója. Vasárnap reggel 8 órák ünnepélyes szent mise. Vasárnap (15-én), hétfőn (16-án) és kedden (17-én) este 8 órák litánia lesz a Jézus Szíve templomban.

— A színházi vasfüggöny. A színházi bizottság tegnap ülést tartott, mikor is szóba került, hogy a vasfüggönyért a jövő évre Hirschhorn József festő 200 K-t kínál, holott tavaly 300 at fizetett. A bizottság nem adja 500 nál alább s ha ez nem tetszik Hirschhornnak akkor nyilvános pályázatot hirdetnek a függöny bérbeadására.

— Mozi, mozi, és még egy mozi. Egy mozink már van. Még is vagyunk vele elégedve, mert tisztességes alapon működik, erkölcstelen képeket nem mutat. Most egyszerre két újabb mozira kérnek engedélyt. Grosz Bernát helybeli és Szabó Imre budapesti lakosok gondolkodják új üzletnek a mozit s arra engedélyt kérnek. A színházi bizottságnak az a véleménye, hogy a város maga csináljon mozit és adja bérbe.

— Zenetanári címkorság. Jám-bor Zsigmond helybeli zenetanár fejjelentette kollégáját Gilde Vendelt mert az hirdetésében „conservatorium végzett okleveles zenetanár” aláírást használta. A kultuszminiszternek van egy szabályzata, mely kimondja hogy „okleveles zenetanár” címet csak az viselheti, aki az ország zenekadémiá vizsgáló bizottsága előtt zenetanári vizsgát tett. Gilde Vendel nem írta azt, hogy „okleveles zenetanár” hanem hogy conservatoriumot végzett okleveles zenetanár; ehhez pedig — szerintünk is joga van. Mert a székesfehérvári III. ker. zenekonzervatoriumban oklevelet nyert, mi láttuk, a rendőrség is látta, oklevelében ki van tüntetve, hogy mely hangszeret tanítására van joga. Gildét a rendőrség jogtalan cím használatáért 50 K pénzbüntetésre ítélte, mi ellen az elítélt fellebbe-

ÚJABB TEJHAMISÍTÁSOK.

Vegyvizsgáló állomásunk sikere.

Kir. fővegyész Székesfehérvárról.

Mint az elkényeztetett gyermek, akit apja megveréssel fenyeget, épen úgy viselkednek a fehérvári tejesasszonyok a rendőrség drákói szigorával szemben. Hátha még sem bánt! — gondolják magukban és tovább hamisítanak. Mindegyik addig játszik a tüzzel, míg külön-külön meg nem égetik az ujjakat. Tegnap ismét két asszonyt ítélte el a rendőrség tejamisítás miatt, de hat hamisító ellen volt kitizve a tárgyalás, melyek közül azonban négyet különféle okok miatt nem lehetett megtartani.

A héten már eddig 4 ilyen ítéletet hozott a rendőrség s még legalább is ugyanennyire van kilátás. Nem tudjuk mire magyarázni a fehérvári tejesasszonyok vakmerőségét. Szinte öröklött jogot képzelnek be maguknak arra, hogy nekik szabad a tejet vizezni s ezzel a fogyasztó közönséget keservesen szerzett pénzéért egészsége rovására becsapni. Csodáljuk hogy fölmivesasszonyok között akadnak csalók, tejzorsorások.

Azt a zsidót aki a negyven krajcáros rongyért hatvan krajcárt vasal be tudatlan vevőin, velünk együtt jobb hazába kívánják, pedig annak a családja még nem is akkora, mint pl. a mai 42 percentes tejamisítás. A ruhaeselő megvágja érzékenyen a zsebünket, a tejamisító pedig ama pénzért ezenkívül a szánkba kerülő ételt rongja el. Tüzzel-vassal kell pusztítani a tejamisítókat. Pellengére kell állítani őket mindenképen, hogy elhessenjen a kedvük az ételcsalástól. A rendőrség elég szigoruan kezeli őket, de kérdés, hogyan gondolkodik majd a szánkba kerülő étel, a tanács. Másodfoku ítéletet még nem láttunk. Elismerjük, hogy a tanácsnak sok más fontos dolga van, de a gyomorzsébrákoskodás megakadályozását tartsa mindennél előbbre valónak.

A tegnapi tárgyaláson a következő ügyek kerültek sorra: Ott Istvánné sz. Rapai Katalin Széchenyi-utca 95 sz. alatti lakostól f. hó 6-án a rendőrség tejmintát vett, melyben a vegy-

zett. Megjegyezzük, hogy Gilde a konviktusban s számos helyi családnál évek óta a legnagyobb megelégedés mellett szép sikerrel tanít.

Helyreigazítás. Lapunk folyó évi július 13 iki számában Berliner Lőrinc és Deák Mihály velencei lakosokról azt írtuk, hogy egy uri leányt együttesen megverték. Mint később kiderült, ezen cikkünk teljesen téves információ alapján került a lapba, mert az illető leányt nem megverték, hanem balasét érte. Ezek után ószintén sajnáljuk, hogy Berliner Ignácot és Deák Mihályt, kik Veienécen közlészületnek és becsülésnek örvendének, bár tévedés folytán, ártatlanul vádoltuk.

Piromanikus örült. Szakács Rákos János Alsókirálysor 4 sz. alatti lakost tegnap a rendőrség a Szent György kórházba szállította. Odahaza piromania tört ki a delirium tremensben szenvedő emberen. Gyujtogatni akart.

Kiváló minőségű hentesárak, felvágottak, kolbászok, délutánonként meleg sültölthosok MARSCHALL-nál Kossuth-utca.

Kávét kávébehozatalnál (Barátok épülete) vásároljon.

Szerkesztői üzenetek.

— **S. J. Helyben.** Levelét vasárnapi számunkban közölni fogjuk.
— **Nádasfladány.** B. nem praktizálhat a kört helyen.

Apróhirdetések.

Apróhirdetések előre fizetendők.

Ügyes varródnő házakhoz ajánlunk, esetleg vidékre is. Horog-utca 8.

Okleveles gazda keres bármely elfogadható állást, kulcsárnak is elmegy, vagy raktárosnak szerény fizetés ellenében. Cim a kiadóhivatalban.

Egy motor keres eséplési munkát Széchenyi-utca 102.

Varrógépjavítások

műhelyünkben gyorsan és szakszertősen készíttetnek,

SINGER CO. varrógép-részvény-társaság.

Magyarcszág legnagyobb és legrégibb varrógép-üzlete.

Székesfehérvár, Nádorutca 11. éntényi-haa

Pecset helyett sajtóbélyeggel zárja le leveleit!

EGYELŐRE nincs nagyobb és sürgetőbb kötelességünk, mint a kath. sajtó támogatása. Ezen kötelesség lerovásának egyik igen cölsezerü módja, hogy a

Kath. Sajtóegyesület

művészi kiállítás levélzáró bélyegeit

használjuk és terjesztjük.

A legkisebb mennyiség, melyet postán bérmentve küldenek, félív, (30 darab), aminek 1 korona 20 fillér az ára. Rendeljen belőlük **UTALVÁNYON** és a szölvényen írja meg, hogy „**LEVÉLZÁRÓ BÉLYEGET**” kíván! Tizenkét különféle kép! Negy színváltozat!

1 iv (120 darab)
2 KOR. 40 f.
1 darab ára 2 f.

Megrendelhetők: a Katholikus Sajtóegyesület központi irodájában

Budapest, Ferenciek-tere 7.

A vagyongyűjtés és az adósságfőrllesztés legbiztosabb módja,

mint azt számtalan példából mindnyájan megtanulhattuk, a :: ::

heti husz (20) filléres

befizetési rendszer, melyet tagjainak érdekében április óta a

Székesfehérvári Hitelszövetkezet is felvett üzletkörébe.

Itt azonban nincsenek a tagok 5, 6 évig lekötvé, — nem kell évekgig ugyanazon töke után fizetniök a kamatot, hanem az év végeig lefizetett összeget — annak 5% kamatával együtt — javukra írják.

Bövebb felvilágosítás a Székesfehérvári Hitelszövetkezet hivatalos helyiségében (Távirdu utca 6. sz.) szombaton 8—12 óráig, vasárnap fél 11—12 óráig szerezhető.

ZENEISKOLA.

Van szerencsém a mélyen tisztelt szülők és a zenet tanulni óhajtok szives figyelmébe ajánlani Kossuth-utca 13. szám alatt levő zeneiskolám, ahol a következő iskolai év ez évi szeptember hóban megkezdődik és ahol mérsékelt áron lelkiismeretes vezetés mellett bárki hegedű, tárogató, fischerharmonium és fuvolajátékban, ezenkívül minden fuvó és vonós hangszerezen való játékban, továbbá énekben, zeneelméletben és öszhangzattanban szakszerű oktatást nyerhet.

Tisztelettel

GILDE VENDEL,

conservatoriumi oklevéllel bíró zenetanár.

Beiratások: naponta délelőtt 8-tól 11-ig és d. u. 3—6 ig.

Ha eladni vagy venni-valója

van az apróhirdetések közt tegye közzé!

SZENT ISTVÁN

ártézi, gőz, iszapmedence és kádfürdő. Székesfehérvár, Bástya-utca 3. szám.

Tisztelettel értesitem a m. t. közönséget, hogy a Szent István gőz- és kádfürdőt megvettem, a melyet két ártézikuttal és iszapmedencével kibővítettem, teljesen ujonnan átalakítottam és minden igényeknek megfelelően berendeztem. Ártézikutaim kifogyhatatlan mennyiségű, gyógyhatású kristályvízzel látják el napoként az összes fürdőmedencéket.

Ami a fürdőkezelést illeti, azt személyesen fogom vezetni és előre is biztosítom a m. t. közönséget, hogy a legporitósabb kiszolgálás, rend és tisztaság tekinteteken szigorú ellenőrzést gyakorlok. Személyzetem első rendű masszírozók és tyukszemvágókból áll, akik szaktépzettégük és előzékeny modoruk által iparkodnak majd a mélyen tisztelt közönség elismerését és sze retetét megnyerni.

Gőzfürdő napok:

Urak részére: Április 1-től október 31-ig reggel 5 órától, november 1-től március 31-ig reggel 6 órától déli 12 óráig. Ünnepek és vasárnapokon egész nap.

Hölgyek részére: Naponként délután 1 órától este 6 óráig. — Pénteken egész napon át. A fürdődjik pénteki napon kivételesen 80 fillér, ruhával együtt.

Fürdődjik ruhával együtt:

- Gőzfürdő—60
 - Gyermekek 10 évig—30
 - Porcellán kád 1—
 - Cinkád—80
 - Hideg-gyógyfürdő—60
 - Iszapfürdő 2—
 - Szénsavas-fürdő 2—
 - Sósfürdő 1—
- BÉRLETJEGVEK:** 10 db. gőzfürdőjegy 5 K, 10 db. porcellánkád fürdőjegy 8 K, 10 db. cinkád fürdőjegy 7 K.

A mélyen tisztelt közönség szives pártfogását kérve minden teljes tisztelettel

Ifj. TOGL Gyula,
fürdőtulajdonos.

ÜZLET ÁTVÉTEL

Van szerencsénk értesíteni a n. é. hölgyközönséget, hogy **CSÁSZAR ILMA** női divat termék átvettük és azt tovább **Császár Ilma utódai cég**

alatt fogjuk vezetni. — Cégünk beltagja **VARGA RÓZA, PISKI ESTER** utóda cégnél 15 évig, mint első díszítő nő volt alkalmazva és így a mélyen tisztelt hölgyközönséget a legszebb és a legizélesebb munkáiról előre is biztosítjuk.

Raktáron tartjuk a legújabb bécsi és párisi modellokat, női és gyermek kalapokat. — Nagy választék gyermek főkötőkben, ugyszintén arctátyolokban. — Gyászkalapok a legrovibebb idő alatt készülnek.

A m. t. hölgyközönség szives pártfogását kérjük

Császár Ilma utódai cég
— Székesfehérvár, Kossuth-utca 8. szám. —

Nyomtatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.